ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 121

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν:
"ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ" ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1909.

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ὕλης καὶ ὑπεύθυνοι
ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ
Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς «Δικαιοσύνης» εἰς ἰδιαίτερον μικροῦ σχήματος τομίδιον ὁ περὶ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΟΜΟΣ μετὰ τοῦ σχετικοῦ Ἐκτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν συναφῶν ἄρθρων τοῦ Ποιν. Νόμου, τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 50 εἰς τὰ κυριώτερα Ἀθηναϊκὰ βιβλιοπωλεῖα, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΓΤΙΖ' (ὑπ' ἀριθ. 3317) νόμου περὶ δικηγορικῶν συλλόγων.

(Δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 26 Ἰανουαρίου 1909 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ ΓΤΙΖ' (ὑπ' ἀριθ. 3317) νόμου τῆς 23 Δεκεμβρίου 1908 περὶ δικηγορικῶν συλλόγων·

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Ὀνομασία τῶν δικηγορικῶν συλλόγων

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστος δικηγορικὸς σύλλογος, συγκροτούμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, φέρει τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, φέρουσαν ἐν μέσῳ τὴν Θέμιδα καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφὴν «Δικηγορικὸς σύλλογος . . . .».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
Περὶ τοῦ γραφείου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τηρουμένῳ μητρῴῳ ἐγγράφονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ συλλόγου α') ἅπαντες οἱ διωρισμένοι δικηγόροι τῆς περιφερείας τοῦ πρωτοδικείου μετὰ τῆς χρονολογίας τοῦ Β. διατάγματος τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν σειράν, σημειουμένης ἐν ἰδίαις στήλαις τῆς χρονολογίας τοῦ Β. διατάγματος τοῦ διορισμοῦ παρ' ἐφέταις καὶ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ· β') οἱ νεοδιωρισμένοι ἢ μετατιθέμενοι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ πρωτοδικείου δικηγόροι· γ') ἡ προαγωγὴ ἑκάστου δικηγόρου παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ· δ') πᾶσα μεταβολή, μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτῆς, ἐπερχομένη διὰ παραιτήσεως, θανάτου, μεταθέσεως εἰς περιφέρειαν ἄλλου πρωτοδικείου, διορισμοῦ εἰς ἄλλην δημοσίαν θέσιν, ἢ παύσεως συνεπείᾳ καταδίκης κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις.

Πρὸς τοῦτο ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς εἰδοποιεῖ τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου συλλόγου περὶ πάσης μεταβολῆς, ἀφορώσης εἰς δικηγόρον, καὶ γενομένης διὰ Β. διατάγματος προκαλουμένου ὑπ' αὐτοῦ. Τὴν αὐτὴν δὲ ὑποχρέωσιν φέρει καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρχή, διὰ πράξεως τῆς ὁποίας ἐπέρχεται τοιαύτη μεταβολή.

Ἄρθρον 3.

Ὡς βάσις διὰ τὴν ἀρχικὴν σύνταξιν τοῦ μητρῴου θέλει χρησιμεύει ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀποσταλησόμενος ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τούτου πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου πίναξ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ δικηγόρων, ἐξηγμένος ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπάρχοντος βιβλίου τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ γραμματεὺς ἑκάστου δικηγορικοῦ συλλόγου τηρεῖ, πλὴν τῶν ἄλλων ἀναγκαίων τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ βιβλίων, καὶ τὰ ἑξῆς: α') Ἴδιον βιβλίον πειθαρχικῶν ποινῶν τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν ἰδίαις στήλαις τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ τιμωρηθέντος πειθαρχικῶς διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως δικηγόρου, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ ἐκδοῦσα αὐτὴν ἀρχή, ἡ δι' αὐτῆς ἐπιβληθεῖσα ποινὴ καὶ τὸ παράπτωμα, δι' ὃ ἐπεβλήθη αὕτη· β') Ἴδιον βιβλίον τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένων εἰς μέλη τοῦ συλλόγου ποινῶν, περιέχον ἐν ἰδίαις στήλαις τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ διὰ τελεσιδίκου ποινικῆς ἀποφάσεως καταδικασθέντος δικηγόρου, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν ταύτης, τὸ ἐκδὸν αὐτὴν δικαστήριον, τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν μετὰ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς καὶ τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἐπεβλήθη, τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ποινῆς, ὡς καὶ πᾶσαν μεταβολὴν διὰ Β. χάριτος, καὶ τὴν ἀποκατάστασιν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς παντὸς δικαστηρίου ἐπιβάλλοντος πειθαρχικὴν ἢ ποινικὴν τιμωρίαν κατὰ δικηγόρου πέμπει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως, καταστάσης τελεσιδίκου, πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου δικηγορικοῦ συλλόγου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος.

Περὶ τῆς ἀπονομῆς Β. χάριτος εἰς καταδικασθέντα δικηγόρον ἢ περὶ ἀποκαταστάσεως τοιούτου εἰδοποιεῖται ὁ πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5.

Τὸν γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα ἀναπληροῖ τὸ κατὰ τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν νεώτερον ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, κωλυομένων δὲ πάντων τῶν μελῶν τούτου, ἓν ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ συλλόγου ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον §6.

Τὰ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ συλλόγου ἐξερχόμενα ἔγγραφα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
Περὶ ἀρχαιρεσιῶν

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν δι' ἕκαστον ἔτος μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου γίνεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ προηγουμένου ἔτους, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου, πρώτη δὲ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, ἕπεται ταύτης ἡ τοῦ ἀντιπροέδρου, τοῦ γραμμα ἑως καὶ τοῦ ταμίου, μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ ἡ τῶν συμβούλων.

Ἂν δι' ἁπάσας τὰς ἐκλογὰς ταύτας δὲν ἐπαρκέσῃ μία ἡμέρα, αἱ ὑπολειπόμεναι ἐνεργοῦνται κατ' ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου ἐντὸς τῶν ἑπομένων ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας συνεδρίασιν, μετὰ τὴν ἐν ἀρχῇ ἀνάγνωσιν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, καθ' ἣν σημειοῦνται τὰ παρόντα καὶ τὰ ἀπόντα μέλη, ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὸν σύλλογον ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων, μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος, ὑπαρχούσης ἀπαρτίας, καλεῖ πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ψηφοφορίας τρεῖς ψηφολέκτας ἐκ τῶν μελῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ ψηφοφορία.

Ἄρθρον 9.

Ἡ κατὰ Νοέμβριον ἑκάστης διετίας, γινομένης ἐνάρξεως ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1909, ἐκλογή, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν τακτικῶν καὶ χωριστὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8 καὶ 11 τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἄρθρον 10.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογήν, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου, τῶν ἐξ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀγγέλλεται τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ προκαλεῖ τὸ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα περὶ ἀρχαιρεσιῶν ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ἐξ ὁμοιομόρφου καὶ ἄνευ διακριτικῶν σημείων χάρτου. Μετὰ δὲ τὸν ἀναγκαῖον χρόνον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ψηφοδέλτια, ὁ γραμματεὺς ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν μελῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τάξιν, ἕκαστος δέ, οὗ ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα, προσερχόμενος ῥίπτει τὸ ψηφοδέλτιον, ἐπτυχωμένον ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται τὰ γραφέντα ὀνόματα, ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ προεδρείου κάλπης, συγχρόνως ὁ γραμματεὺς σημειοῖ ἔναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ ψηφίζοντος ὅτι ἐψήφισεν· οἱ τρεῖς ψηφολέκται ἐπιτηροῦσι τούς τε ψηφίζοντας καὶ τὰς σημειώσεις τοῦ γραμματέως.

Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλογῆς τὰ τυχὸν βραδύτερον προσερχόμενα μέλη δύνανται νὰ ψηφίσωσιν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἄν τις ὑπολείπηται μὴ ψηφίσας, μηδενὸς δ' ἐμφανιζομένου, κηρύττει τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς διαλογῆς. Μετὰ τοῦτο εἰς οὐδένα πλέον ἐπιτρέπεται νὰ ψηφοφορήσῃ. Ἐξελέγχεται εἶτα ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ γραμματέως ψηφισάντων, ἂν δὲ βεβαιωθῇ ἀνισότης, καταστρέφονται τὰ ψηφοδέλτια καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία αὐθωρεί, ἢ εἰς νέαν ἡμέραν, ἐντὸς τῶν ἑπομένων ὀκτὼ ἡμερῶν ὁριζομένην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Συμφωνούντων τῶν δύο ἀριθμῶν, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐπιδεικνυόμενον καὶ εἰς τοὺς ψηφολέκτας, ἓν ἕκαστον τῶν δελτίων μεγαλοφώνως, ὅπερ ὑπογράφεται συγχρόνως ὑπὸ τοῦ προέδρου, οἱ δὲ ψηφολέκται κρατοῦσιν ἕκαστος ἰδιαίτεραν σημείωσιν τῶν ψήφων ἑκάστου ὀνόματος. Αἱ σημειώσεις αὗται ἀντιπαραβάλλονται, ἐξακριβοῦται τίς ὁ πλειοψηφήσας καὶ ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα. Ἂν δ' εὑρεθῇ ἀσυμφωνία τῶν σημειώσεων, ἐπιρροὴν ἔχουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, γίνεται ἀναθεώρησις τῶν ψηφοδελτίων.

Ἂν κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν εὑρεθῇ ψηφοδέλτιον μὴ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ προέδρου, θεωρεῖται ἄκυρον.

Ἐν περιπτώσει κληρώσεως συνεπείᾳ ἰσοψηφίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου, τίθενται ἐν κληρωτίδι ψηφοδέλτια ἰσάριθμα πρὸς τοὺς ἰσοψηφήσαντας, ἰσομεγέθη καὶ ὁμοιόχροα, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁποίων γράφεται τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν ἰσοψηφησάντων, πτυχούμενα ὁμοιομόρφως, ἐξάγονται δὲ εἶτα ὑπὸ τοῦ προέδρου ἰσάριθμα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων, ὧν ἐκφωνοῦνται τὰ ὀνόματα ὡς ἐπιτυχόντων.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος καταστρέφονται τὰ ψηφοδέλτια, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα, ὅσα πρόσωπα πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσι, μετὰ τοῦ ἀξιώματος, δι' ὃ προορίζονται, τὸ δὲ φέρον πλείονα τούτων δὲν ἰσχύει εἰ μὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεκτέων.

Ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐπτυχωμένα δύο ἢ πλείονα ὁμοῦ ψηφοδέλτια, καὶ ἐκ τῆς γενομένης ἐξελέγξεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων προκύπτῃ ὅτι ἐρρίφθησαν ὑπὸ μιᾶς χειρός, θεωροῦνται ὡς ἓν ψηφοδέλτιον, ὅπερ δὲν λαμβάνεται ὅλως ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διαλογήν, μὴ ἀκυρουμένης τῆς ψηφοφορίας. Περὶ τούτου ἀποφαίνονται ἀμετακλήτως ὁ πρόεδρος, ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τρεῖς ψηφολέκται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 12.

Ἐν ἐλλείψει ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία δι' ἃς θέσεις δὲν ἐπετεύχθη ἀπόλυτος πλειονοψηφία.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὰς πρώτας ἀρχαιρεσίας τῶν δικηγορικῶν συλλόγων χρησιμεύει ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τούτου ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν πίναξ, ἀποστελλόμενος ὑπὸ τούτου πρὸς τὸν ἀρχαιότερον κατὰ τὸν διορισμὸν ἐκ τῶν παρόντων δικηγόρων, ὅστις, κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ νόμου, θέλει προεδρεύσει τῆς πρώτης συνελεύσεως διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συλλόγου καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, ἐν τῇ διὰ τὰς πρώτας ἀρχαιρεσίας συνεδριάσει, δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι παρατηρήσεις καὶ ἐνστάσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ καταλόγου, περὶ ὧν ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις διὰ πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συλλόγου προκύπτοντος ὁριστικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν κανονίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ἐκλεκτέων συμβούλων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὴν συνέλευσιν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν καὶ ὁ τῶν ἐκλεκτέων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τοῦτο γίνεται ἡ ψηφοφορία κατὰ τὰς δια άξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἄρθρον 14.

Καθήκοντα προσωρινοῦ γραμματέως μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁριστικοῦ ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν νεωτέρων κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρόντων δικηγόρων, καλούμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.
Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρον 15.

Ἐκ τῶν πρώτων καθηκόντων τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔσται ἡ σύνταξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 § 2 τοῦ νόμου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ἁρμόδιος ἐπαρχιακὸς ταμίας ὀφείλει, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ν' ἀποστείλῃ αὐτῷ, ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τοῦ ὁριστικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ καταλόγου τούτου ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸν σύλλογον πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφανσιν περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4, ἐδ. δ', τοῦ νόμου ὁριζομένων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸν κατάλογον ἐτησίου φόρου ἐπιτηδεύματος ἑκάστου δικηγόρου.

Ἐν Ἑπτανήσῳ ὁ πίναξ τῆς εἰσφορᾶς, κατὰ τὸ ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτίθεται δὲ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ 15 ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἔχοντες ἀντιρρήσεις ὑποβάλλουν ταύτας εἰς τὸν γραμματέα τοῦ συλλό-

γου ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου, μεθ' ὃ τὸ συμβούλιον ὑποβάλλει ταύτας εἰς τὸν σύλλογον πρὸς ἀπόφανσιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας δύο παραγράφους ἀποφάσεως τοῦ συλλόγου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ συλλόγου, ὑποβαλλόμενον πρὸς ψήφισιν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ριζόμενον χρόνον.

Ἄρθρον 17.

Αἱ διατυπώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, προκειμένου περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὸ ἔτος 1909 ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ συλλόγου, γίνονται ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς οὗτος θέλει ψηφισθῇ μέχρι τέλους Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐγκριθεὶς πίναξ εἰσφορᾶς, ὑπογραφόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ συλλόγου πρὸς τὸν ἁρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 19.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ ταμίου καὶ λαμβάνῃ γνῶσιν κατὰ μῆνα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ συλλόγου καὶ νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ταμίου ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 20.

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ λήξαντος ἔτους ὑποβάλλει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ συλλόγου ἐπὶ ἀποδείξει, οὗτος δὲ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίασιν τοῦ συλλόγου.

Ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος περιλαμβάνει ἐν μὲν τῇ στήλῃ τῶν ἐσόδων τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα, τὰ βεβαιωθέντα τοιαῦτα, τὰ εἰσπραχθέντα καὶ τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα, ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν ἐξόδων τὰ ἀναγνωρισθέντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἰς βάρος τοῦ συλλόγου ἔξοδα, τὰ πληρωθέντα καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Ἄρθρον 21.

Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ θέλουσι καθορισθῇ εἰδικώτερον τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ταμίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ διεξαγωγῆς τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων

Ἄρθρον 22.

Ἐπὶ ἑκάστης πειθαρχικῆς ὑποθέσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁρίζει εἰσηγητὴν ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 § 4 τοῦ νόμου ἀναπλήρωσις τοῦ Προέδρου κωλυομένου γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου Ἀρεοπαγίτου.

Ἄρθρον 24.

Ὁ διὰ προσωρινῆς παύσεως τιμωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου δικηγόρος, ἐκκαλέσας τὴν ἀπόφασιν ταύτην καλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τούτου κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως αὐτοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, ἡ δὲ τοιαύτη κλῆσις κοινοποιεῖται αὐτῷ, ἂν μὲν ὑπηρετῇ ἐν Ἀθήναις, τρεῖς τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας, ἂν δὲ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, δέκα τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ πληρεξουσίου παράστασις τοῦ ἐγκαλουμένου, ἐφ' ὅσον τὸ συμβούλιον δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄθρον 26.

Αἱ ψηφοφορίαι τοῦ Συλλόγου αἱ μὴ ἀφορῶσαι εἰς πρόσωπα, γίνονται δι' ἀναστάσεως ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προεδρείου, ἢ ἐφ'ὅσον ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις ἤθελε ζητηθῇ ὑπο τριῶν ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ συλλόγου, ἅτινα θεωροῦνται παρόντα καὶ ἂν ἀποχωρήσωσι τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ,ΓΤΙΖ' (3317) περὶ δικηγορικῶν συλλόγων δὲν ὑπάγονται οἱ παρὰ τοῖς προξενικοῖς δικαστηρίοις δικηγόροι διὰ τὰ πειθαρχικὰ αὐτῶν παραπτώματα καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ πλημμελήματα.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 28.

Ὁρίζομεν ὅπως τὴν τρίτην Κυριακήν, ὥρᾳ 10 π. μ., ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τούτου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, συνέλθωσι, κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ νόμου, οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου πρωτοδικείου δικηγόροι πρὸς συγκρότησιν τῶν συλλόγων καὶ ἐκλογὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1909 διοικητικῶν συμβουλίων, οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις δικηγόροι καὶ πρὸς ἐκλογὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8 καὶ 11 τοῦ διατάγματος τούτου. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἄνω ὁριζομένης πρὸς ἐκλογὴν γίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου ἐξ Ἀρεοπαγιτῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ δι' οἱονδήποτε λόγον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. δὲν γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν ὑπὸ τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἐνεργεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 29.

Τοῦ οὕτω συγκροτηθησομένου πρώτου Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἡ λειτουργία διαρκεῖ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1909, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 30.

Ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τοῦτο πρὸς ἐκλογὴν τῶν τριῶν ἐκλεκτέων μελῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1909.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Πρὸ παντὸς, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 28 διάταξιν, αἱ πρῶται ἀρχαιρεσίαι ἐνεργοῦνται τὴν Τρίτην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος. Τρίτη δὲ Κυριακὴ ἡ τῆς 15 Φεβρουαρίου, Κυριακὴ πρώτη τῶν νηστειῶν καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας! Οἱ συμβολισταὶ καὶ οἱ οἰωνοσκόποι ἃς ἐξαγάγουν τὰ συμπεράσματά των.

✡

Τὸ ἄρθρον 7 καλεῖται νὰ ἀποτρέψῃ περιπλοκὰς πλείστας ὅσας διὰ τοῦ συστήματος τῶν χωριστῶν δι' ἑκάστην ἰδιότητα ψηροφοριῶν. Προηγεῖται κατ' αὐτὸ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου. Ἕπεται μετ' αὐτὴν ἡ τοῦ ἀντιπροέδρου, ταμίου καὶ Γραμματέως. Ὅλα δὲ αὐτὰ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ἐκτὸς ἂν δὲν ἐπαρκέσῃ ὁ χρόνος, ὁπότε ὁρίζεται νέα συνέλευσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

✡

Ἓν ἀπροχώρητον, ὅπερ παρήγαγεν ὁ νόμος, παρεῖδεν ἀτυχῶς καὶ τὸ διάταγμα. Εἶνε τὸ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ διατάγματος ὁρίζει μὲν, ὅτι ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, δὲν προβλέπει ὅμως τί γενήσεται ὅταν καὶ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν παρατηρηθῇ ἡ ἔλλειψις τῆς αὐτῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας;

Ὁ κίνδυνος ὅπως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ᾖ τὸ αὐτὸ καὶ ἑκατὸν ἂν γίνουν ἐπαναλήψεις εἶνε προφανής. Δικηγόροι γὰρ ἐσμέν. Ἐν τούτοις τί γενήσεται;

✡

Ἄλλην δυσχέρειαν θὰ γεννήσῃ, διὰ τὰς Ἀθήνας τοὐλάχιστον, ἡ σύνταξις τοῦ ἐκλογικοῦ τρόπον τινὰ κατάλογου, περὶ ἧς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ Διατάγματος. Ἐξέλεγξις τοῦ καταλόγου καὶ ψηφοφορία ὁρίζονται διὰ τῶν ἄρθρων τούτων κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ λύσις δὲ τῶν ὑποβληθησομένων κατὰ τοῦ καταλόγου ἀντιρρήσεων ἀνατίθεται εἰς ὁλόκληρον τὴν συνέλευσιν καὶ μάλιστα διὰ ψηφοφοριῶν!

✡

Ἐλευθέρα ἡ ὁδὸς εἰς τὰ περιώνυμα μονοκούκια. Τὸ ἄρθρον 11 ὁμιλεῖ περὶ ψηφοδελτίων περιεχόντων πλείονα ὀνόματα ἐκλεκτέων, ὁπότε λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ πρῶτα κατὰ σειρὰν ὀνόματα, δὲν ὁμιλεῖ ὅμως καὶ περὶ ψηφοδελτίων περιεχόντων ὀλιγώτερα ὀνόματα. Ἐπιτρέπονται ἄρα τὰ μονοκούκια!

✡

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ἐξ ὁμοιομόρφου καὶ ἄνευ διακριτικῶν σημείων χάρτου. Αὐστηρῶς μυστικὴ ἄρα. Ἂν ὅμως παρατηρηθῇ τὸ ἀντίθετον; Ἀκυρότης τοῦ ψηφοδελτίου; Τοιαύτη τις δὲν ἀπαγγέλλεται καὶ οἱ φανατικοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδειχθοῦν καὶ δημοσιώτερον.

✡

Ἄλλαι διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου περὶ ἐπτυχωμένων καὶ πτυχουμένων ψηφοδελτίων, ἱκαναὶ νὰ παρασύρουν εἰς τὰς γνωστὰς γλωσσολογικὰς συζητήσεις, ἴσως νὰ εἶχον τόπον εἰς ἐγκύκλιον. Ὁπωσδήποτε ἃς εὐχηθῶμεν νὰ ἀντιπαρέλθωμεν καὶ τοὺς σκοπέλους τῶν ἐπτυχώσεων καὶ πτυχώσεων αὐτῶν.

✡

Κατὰ παράδοξον τρόπον καὶ μία ἄλλη ἀσάφεια τοῦ νόμου δὲν αἴρεται διὰ τοῦ διατάγματος, ἡ ἀσάφεια, καθ' ἣν, μέλη τοῦ συλλόγου εἶνε οἱ δικηγόροι οἱ διωρισμένοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου. Ἡ λέξις «διωρισμένοι» σημαίνει ἁπλῶς διορισθέντες ἢ καὶ ὁρκισθέντες;

Τὸ διάταγμα δὲν ἀποφεύγει μόνον νὰ σαφηνίσει τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄρθρῳ 2 ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀντίστοιχον τοῦ ἄρθρου 2 ἔκφρασιν τοῦ νόμου, ἀναγράφον ὅτι ἐν τῷ τηρουμένῳ μητρῴῳ ἐγγράφονται ἅπαντες οἱ διωρισμένοι δικηγόροι. Τὸ ζήτημα θὰ ἐλύετο καὶ οὐδεὶς θὰ παρέμενε δισταγμὸς ἂν ἀνεγράφετο, ὅτι ἐν τῷ μητρῴῳ ἐγγράφονται οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ἱκανότητα τοῦ δικηγορεῖν, ὅρος ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει καὶ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ὅρκισιν. Παρὰ τὴν ἀσάφειαν ὅμως ταύτην, οὐδεὶς πιστεύομεν ὅτι δύναται μετὰ λόγου νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ὁ μὴ ὁρκισθεὶς, ἀλλ' ἁπλῶς ὁ διορισθείς, ἤτοι ὁ μὴ δικηγόρος, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μέλος τοῦ συλλόγου. Ἡ πρακτικὴ δὲ τοῦ ζητήματος σημασία εἶνε μεγίστη, διότι τὸ τέταρτον περίπου τῶν ἀνεπτυγμένων Ἑλλήνων εἶνε δικηγόροι διορισθέντες, ἀλλὰ μὴ ὁρκισθέντες.

Ὑπομνηματιστής

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 31η Ἰανουαρίου.

Πρόκειται περὶ τῶν τεσσαράκοντα περίπου μεγάλων ἐκείνων ἐργαστηρίων, ἐν οἷς καλλιεργοῦνται καὶ ἐκτρέφονται τὰ βακτηρίδια ὅλων τῶν μεταδοτικῶν νόσων· ὧν ὑπαρχόντων, ὡς ἔχουσιν, εἶνε κωμικοὶ ὅλοι οἱ σύνδεσμοι κατὰ τῆς φυματιώσεως καὶ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν, ὧν ὑπαρχόντων εἶνε ματαία πᾶσα προσπάθεια ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς παρ' ἡμῖν ὑγιείας. Διότι, λέγομεν, ἐφ' ὅσον τοιαύτας θὰ ἔχωμεν φυλακάς, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ εἶνε λαὸς ἐστερημένος ὑγιείας.

Ἀνέγνωμεν ἔν τινι ἐπαρχιακῇ ἐφημερίδι, ὅτι τὰς θύρας τῶν ἄντρων τοῦ Ῥίου, ἐν οἷς ἀπανθρώπως καὶ εἰδεχθῶς σήπονται, ἐν κυριολεξίᾳ, ἑκατοντάδες ἀνθρωπίνων σωμάτων, δένουσι διὰ σχοινίων, ἵνα μὴ δραπετεύσωσιν οἱ κατάδικοι. Εἶνε ἀληθῶς περίεργος ἡ προσπάθεια, ἡ ἀγωνιώδης πάντων ἡμῶν προσπάθεια, σι ζητούντων μετὰ σοβαρότητος, ὅπως ἑκάστοτε παραστήσωμεν, ὅτι βιοῦμεν καὶ πολιτευόμεθα ὑπὸ κράτος νόμων ἐξυπηρετούντων τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα. Καὶ ὁτὲ μὲν μετ' ἀγανακτήσεως, ἄλλοτε δὲ καὶ μετ' ἐλπίδων ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν πολιτείαν ἡμῶν, ἵνα μεριμνήσῃ περὶ ἐλαχίστων τινῶν λεπτομερειῶν, ἐθελοτυφλοῦντες ἢ καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἴδωμεν, ὅτι οὐδὲ κατὰ πρόσχημα πολιτεία ὑπάρχει παρ' ἡμῖν.

Διότι ἐρωτῶμεν: Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουσι φυλακαί, μία ἢ καὶ πλειότεραι, εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας καὶ εἰς πολλὰς δευτερευούσας πόλεις τοῦ Βασιλείου; Ἑκάστη δὲ φυλακὴ ἀποτελεῖ, ***ἐν μεγαλογραφίᾳ,*** ἢ δὲν ἀποτελεῖ ὅ,τι ἂν δύναται νὰ φαντασθῇ τις βρωμερώτερον, ἀνηθικώτερον, ἐγκληματικώτερον, εἰδεχθέστερον, ἀπανθρωπότερον, ἀνθυγιεινότερον; Πρόκειται δὲ περὶ χιλιάδων ὄντων καὶ ἐκεῖ διαρκῶς ἐπικοινωνούντων μετὰ πάντων ἡμῶν, καὶ κατὰ ἑκατοντάδας πολλὰς ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀνανευομένων, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅλων ὄντων ἀνατροφέων καὶ γεννητόρων μυριάδων πολιτῶν.

Ἐφ' ὅσον τοιαύτας θὰ ἔχωμεν φυλακάς, οὐδεμία ὑπάρχει ὑπερβολὴ ἄν τις ἰσχυρισθῇ ὅτι ὅλη ἡ παρ' ἡμῖν πολιτεία εἶνε ἔγκλημα νὰ ὑπάρχῃ, οὐχὶ δὲ μόνον ὅτι ἡ σπουδαιοτάτη τῶν λειτουργιῶν αὐτῆς, ἡ Ποινικὴ Δικαιοσύνη, ἐπισωρεύει καταστροφὰς καὶ οὐδεμίαν προσφέρει ὠφέλειαν εἰς τὴν κοινωνικὴν ζῶὴν καὶ εὐδαιμονίαν. Μόνον ὁ μὴ ἐπισκεφθεὶς ποτε ἑλληνικὴν φυλακὴν δύναται νὰ λαλῇ περὶ ἀνθρωπισμοῦ. Ἐπιθεώρησις πρό τινων ἐτῶν μιᾶς τῶν ἑλληνικῶν φυλακῶν ἀπέδειξεν ἀμετρήτους νοσοῦντας ἀκατονομάστως ἀλλὰ καὶ ἐκτρόπως. Καὶ δὲν θὰ ἔλεγέ τις ὑπερβολὴν ἀκόμη, ἂν ἰσχυρίζετο, ὅτι τοῦτο ἦτο ἓν τῶν μικροτέρων κακῶν.

Καὶ ὅμως ὁ ταλαίπωρος οὗτος λαὸς πληρώνει δύο περίπου κατ' ἔτος ἑκατομμύρια δραχμῶν, πρὸς διατήρησιν τῶν ἀπαισίων τούτων κατέργων, δι' ὧν καὶ ἀφ' ὧν δολοφονεῖται ἡ ὕπαρξίς του καὶ ἡ ὑγιεία του, μαστίζεται ἡ ἠθική του καὶ ἀπειλεῖται κινδυνωδέστατα τὸ ἐθνικόν του μέλλον. Καὶ τοῦτο, ἵνα οἰκονομῶσιν οἱ ἑκάστοτε ἰσχύοντες κομματάρχαι τριακόσια περίπου ὄργανα τῶν φαυλοτήτων των ὡς ἐπιστάτας, φύλακας, ὑπηρέτας, ἰατροὺς καὶ ἐκμισθωτὰς ἐρειπίων. Διότι π. χ. πρέπει νὰ γνωρίζητε, ὅτι διὰ τὴν ἐν Καρπενησίῳ φυλακὴν πληρώνεται μίσθωμα κατ' ἔτος δραχ. 2640, διὰ τὴν ἐν Γυθείῳ δραχ. 3480, διὰ τὴν τῆς Καρδίτσης δραχ. 3300, διὰ τὴν τῆς Σπάρτης δραχ. 7740, διὰ τὴν τῆς Λαμίας δραχ. 4800, διὰ τὴν τοῦ Πύργου δὲ δραχμαὶ 10,320. Περιζήτητοι δὲ εἶνε αἱ ὀγδοηκοντάδραχμοι καὶ ἑξηκοντάδραχμοι θέσεις τῶν ἐπιστατῶν, πρὸς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, πρὸς τιμὴν τῶν κομματαρχῶν, διαρκῶς ἄνευ ἐντροπῆς κομπαζόντων περὶ τῆς ἁγνότητος τῶν ἰδίων χειρῶν των.

Χαράσσομεν τὰς ὀλίγας γραμμὰς ταύτας, διότι πιστεύομεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου διάτορος καὶ ἐπιβλητικὴ θ' ἀκουσθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωτικωτάτου ζητήματος τοῦ τόπου, τοῦ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐνδιαφέροντος αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς ἡμῶν, ὡς ὑλικῆς δυνάμεως καὶ ὡς ἠθικῆς ὑποστάσεως.

Ἐὰν «***πολιτισμὸς***» σημαίνῃ ὑλικὴν ἀκμὴν καὶ ἠθικὸν ὕψος, Τόπος ἔχων τοιαύτας φυλακὰς δὲν δικαιοῦται νὰ ὀνομάζηται πεπολιτισμένος.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς τὴν φιλτάτην «Δικαιοσύνην»

Εἶνε δυνατὸν διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπομένου ἀξιοτίμου φύλλου σας ὅπως μοὶ ἀπαντήσητε παρακαλῶ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς νομικοῦ ζητήματος;

«Ἡ δημοσιευθεῖσα, καθαρογραφεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐπὶ αἰτήσεως συντηρητικῆς κατασχέσεως ἀπόφασις Προέδρου Πρωτοδικῶν δύναται ν' ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ ἰδίου ἢ νὰ μεταρρυθμισθῇ δὶς ἀπὸ τῆς ἑσπέρας μέχρι τῆς πρωΐας τῆς ἑπομένης; Συγκεκριμένως δέ: ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος ἐδημοσίευσε τὴν ἀπόφασίν του, ἐπιτρέψας τὴν ἐνέργειαν τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως ἄνευ ὅρου τὴν 4ην ὥραν μ.μ. καὶ ἡ πρᾶξις ἐκαθαρογράφη καὶ ὑπεγράφη, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐξεδόθησαν κατασχετήρια καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐπίδοσιν δύναται νομίμως νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ περιθώριον «ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς δρχ. 1000» τὴν δὲ πρωΐαν τῆς ἑπομένης νὰ περιορίσῃ τὴν ἐγγύησιν ταύτην δι' ἑτέρας ἐν τῷ περιθωρίῳ προσθήκης εἰς δρ. 300; Καὶ ἂν τῷ ἐπιτρέπηται ἔχει καλῶς. Ἐὰν δὲ δὲν τῷ ἐπιτρέπηται, ποῖον ἔνδικον μέσον δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτο, πῶς δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Προέδρου ἢ πῶς οὗτος δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ»;

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1908.

Μεθ' ὑπολήψεως
Δ. Ν. Σαραντόπουλος
Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

Σ. Δ. Προκαλούμενοι εἰς ἀπάντησιν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν, ὅτι εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὑπάρχουσι καὶ τινα ἀποδοτέα εἰς τὸν Καίσαρα. Τὸ ζήτημα ἂν ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικαιοῦται νὰ ἀνακαλῇ τὰς ἀποφάσεις του, οὔτε ἐκ τῶν εὐχερῶς λυομένων εἶνε οὔτε καὶ τῆς παρού-

σης στιγμῆς. Ὅτι ὅμως ἐκ τῶν ἐνόντων ἀποφασίζει ἔστιν δ' ὅτε ἐκ τῶν ἐνόντων πρέπει νὰ μορφώνῃ νέαν, ἀντίθετον πρὸς τὴν πρότερον ληφθεῖσαν ἀπόφασίν του γνώμην, περὶ τούτου, ἀπό ἀπόψεως τοὐλάχιστον σκοπιμότητος, δὲν φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ μεγάλη συζήτησις.

Ὑπῆρχον ἄρα τὰ ἐνόντα αὐτά: Ὁ γράφων ἔστω καὶ ἐμμέσως καὶ δι' ἀορίστων ὑπαινιγμῶν, ὑποδεικνύει ὅτι δὲν ὑπῆρχον. Ἀλλὰ τότε τί παρεκίνησε τὸν κ. Πρόεδρον εἰς τὴν ἐπανειλημμένην μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεώς του; Ἂν τοῦτο σαφέστερον ἀνέγραφεν ὁ κ. Δ. Σαραντόπουλος, θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ ἐπιστολή του δὲν στερεῖται σαφηνείας.

Αἱ στῆλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Εἷς ἐκ τῶν νομικῶν συμβούλων—δὲν διστάζομεν δὲ νὰ τὸν ὀνομάσωμεν, ὁ κ. *Γ. Γεωργιάδης* — εἰσήγαγεν, ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξεν, ὄχι μόνον διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεών του, ἀλλὰ καὶ προφορικῶς, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Δευτέρας τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἴτησιν ἀναιρέσεως, μοναδικὸν λόγον περιέχουσαν, ὅτι τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας *κακῶς ἐξετίμησε τὰς διεξαχθείσας ἀποδείξεις*. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ μοναδικοῦ τούτου λόγου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ἀκυρωτικὸν τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως!

Ἀπὸ τὰ ἀσύγγνωστα.

Τὸ φαινόμενον δὲν μαρτυρεῖ οὔτε εἶνε νοητὸν νὰ μαρτυρῇ τόσην παχυλὴν ἄγνοιαν, τὴν ὁποίαν οὐδὲ εἰς δικολάβον εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἀποδώσῃ τις, μαρτυρεῖ ὅμως τὴν ἐξέλιξιν ἑνὸς ἐκ τῶν δημοσίων ἐκείνων ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ἐπὶ ἔτη τώρα συνειθίζομεν ν' ἀποθαυμάζωμεν ὡς αὐστηρούς, ἐκείνων, οἵτινες, ἀνίκανοι γενικώτερον νὰ χειρισθῶσι τὸ ἀνατιθέμενον εἰς αὐτοὺς λειτούργημα, καὶ κοινωνικώτερον νὰ ἀντιλαμβάνωνται, καταλήγει νὰ μετατρέπωνται εἰς τυραννίσκους ἐκτάκτως ἐπικινδύνους, μὴ ἀποδίδοντας οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην σημασίαν εἰς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου, ἀδιαφοροῦντας ἂν ἐκ τῆς ἄνευ λόγου πεισμονῆς των, τῆς ἀνὰ πᾶν σημεῖον τοῦ ὑπαλληλικοῦ των βίου ἐκδηλουμένης, ἐξαρτῶνται συμφέροντα ἰδιωτῶν σημαντικώτατα. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ σημαίνῃ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ νὰ μετέρχηταί τις τὸν αὐστηρὸν —ὑπὸ τὴν ἄνω πάντοτε ἔννοιαν—ἀνακριτὴν ἢ πρόεδρον, εἶνε εὐχερέστερον τοῦ μετέρχεσθαι, καὶ δὴ δοκίμως, τὸν δικηγόρον.

Πολλαχόθεν προκαλούμεθα, νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἡμεῖς γνώμην ἐπὶ τοῦ πολυθρυλήτου ζητήματος τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τῆς διπλῆς συντάξεως, ἥτις ἀπενεμήθη εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος, ἀκμαῖος μέχρι τοῦ 1904 καὶ ἱπποτικώτατα διερχόμενος ἔφιππος τὴν ὁδὸν Κηφισσίας, ἔσυρε μεθ' ἑαυτοῦ νόσημα, ὅπερ εἶχεν ἀποκτήσει κατὰ τὸν πρὸ ἑπταετίας πόλεμον τοῦ 1897!

Ἀπὸ τὸ πρᾶγμα

Ὅσονδήποτε ἄρωμα ἢ δυσοσμίαν καὶ ἂν μεταδώσῃ ἡ ἀνακίνησις τῶν ὑπὸ τὰ παρασκήνια λεπτομερειῶν καὶ τοῦ ζητήματος τούτου, οὐδέποτε καθ' ἡμᾶς δύναται νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὴν καταισχύνην ἣν τὸ αὐτὸ Κράτος προεκάλεσε καθ' ἑαυτοῦ, ἀρνηθὲν τὴν παροχὴν συντάξεως, ὄχι διπλῆς, ἀλλὰ καὶ ἁπλῆς ἀκόμη, εἰς δύο μητέρας τέκνων ἅτινα τὸ Κράτος παρέδωκεν ἄλλοτε εἰς τὴν θηριωδίαν τῆς συμμορίας Παπακυριτσοπούλου. Τὰ δύο ταῦτα τέκνα ἦσαν ὁ τότε ἀνακριτὴς Ἀγγελῆς καὶ ὁ τότε Εἰσαγγελεὺς Ροζάκης, ὀλίγοι δὲ θὰ γνωρίζουν ὅτι αἱ μητέρες τῶν ἡρώων αὐτῶν τοῦ καθήκοντος δὲν ἠξιώθησαν συντάξεως, διότι ἐκείνη (;) ἢ ἐκείνη ἡ διάταξις τοῦ σχετικοῦ περὶ συντάξεων νόμου δὲν τὸ ἐπέτρεπεν. Ὡσανεὶ δὲν εἶνε ἐπιβεβλημένον καὶ εἰς ἔκτακτον ἀκόμη σύνοδον νὰ συνέρχηται ἡ Βουλή, ὅταν τοιοῦτο πρόκηται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ Κράτος καθῆκον.

Ἂν ἀνεύρῃ τὸν Διάδοχον

Εἶχεν ὑποβληθῇ μία μήνυσις κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικῶν, ὡς σκανδαλωδῶς συνεννοουμένου μετὰ τῶν συγγενῶν ἑνὸς κατηγορηθέντος ἐπὶ φόνῳ. Ἡ Εἰσαγγελία τῶν Ἐφετῶν, ἀκολουθοῦσα τὸ καθιερωμένον δόγμα τῆς συγκαλύψεως, ἀνέθηκε τὴν προκαν́ακρισιν εἴς τινα Εἰρηνοδίκην διατελοῦντα ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ μηνυομένου Εἰσαγγελέως. Ἵνα καταπίωσιν τὴν τεραστίαν αὐτὴν κάμηλον τῆς παραβιάσεως ρητῆς διατάξεως τῆς Δικονομίας, καθ' ἣν οἱ ἐνασκοῦντες τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν ἀπολαυόντων τῆς ἐκτάκτου διαδικασίας προσώπων, Εἰσαγγελεὺς καὶ Πρόεδρος Ἐφετῶν δύνανται «νὰ ἐπιτρέψωσι πράξεις τινὰς τῆς προκανακρίσεως εἰς ἄλλους εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἢ ἀνακριτάς,» πολλοὺς βεβαίως θὰ διύλισαν κώνωπας, διότι ἡ δικανικὴ εὐστροφία οὐδέποτε ἔλειψεν ἀπὸ τὰς πράξεις τῶν ἀγαθῶν Φαρισσαίων. Εἶνε καὶ τοῦτο ὅμως μία ἀκόμη ἔτι ἀπόδειξις, ὅτι ἡ θέσις τοῦ ὑπερτάτου ἐπόπτου καὶ τιμητοῦ τῆς Ποινικῆς ἰδίᾳ Δικαιοσύνης ἀπὸ πολλοῦ χηρεύει.

Καὶ ἂν ἀληθῶς ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης φιλοδοξῇ, ὡς ὑπεσχέθη, ἐν τῇ Βουλῇ, ν' ἀποτινάξῃ τὴν χαλαρότητα, θὰ εἶνε ἡ πρώτη αὐτοῦ πρᾶξις ἐξ ἧς θὰ κριθῇ, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὴ νὰ σημειώσῃ φωτεινὸν σταθμὸν τῆς διοικήσεώς του, ἂν ἀνεύρῃ τὸν ἄξιον διάδοχον τοῦ Ἀριστείδου Οἰκονόμου, τοὐλάχιστον ἐν Ἀθήναις.

Παρεκλήθημεν, νὰ δηλώσωμεν, ὅπερ ἄλλως καὶ θὰ ἐπερίττευεν, ὅτι οἱ κ. κ. ἐν Ἀθήναις δικηγόροι, ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται ἐν τοῖς δελτίοις, ἅτινα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας κυκλοφοροῦσι, διατελοῦσιν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ, πολλῷ δ' ἧττον προεκάλεσαν τὰ δελτία ταῦτα.

ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

Δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Λαρίσσῃ δικηγόρου κ. Ι. Τσιτσικλῆ, ἐξ ἧς πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ βούλευμα τῶν ἐν Λαρίσσῃ Πλημμελειοδικῶν, οὗτινος μέρος ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἔχει ἐξαφανισθῆ δι' ἑτέρου βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Λαρίσσῃ Ἐφετῶν. Ὁ γράφων λίαν δικαίως ἐξεγείρεται κατὰ τῆς προσαφθείσης εἰς αὐτὸν μομφῆς, δηλῶν, ὅτι καὶ δημοσιώτερον ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν προτίθεται νὰ ἀμυνθῇ. Τὸ πρᾶγμα καὶ διὰ τὸν γράφοντα ἀτομικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὅλον σῶμα τῶν δικηγόρων ἔσται ἐκτάκτως εὐχάριστον, ἀνεξαρτήτως πρὸς πᾶν ἄλλο, ἀποδεικνυομένου πραγματικῶς ὅτι εἷς ἐπὶ πλέον ὀλιγώτερον δικηγόρος ἐσκέφθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ πρὸς αὔξησιν τῆς ἰδίας πελατείας τὴν μικροπολιτικήν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διαβεβαιοῦμεν τὸν κ. Ι. Τσιτσικλῆν, ὅτι οὔτε κατέστη οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ καταστῇ ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν ὄργανον οἱουδήποτε, ἂν δὲ ἀνεδημοσίευσε τὸ ἀποβλέπον τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ βούλευμα, ἔπραξε τοῦτο ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ ἐξαφανίζοντος αὐτὸ ἑτέρου βουλεύματος καὶ παραλαβοῦσα αὐτὸ ἐκ τῶν στηλῶν Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾗ πρὸ ἡμερῶν εἶχε δημοσιευθῆ, μόνον δὲ ἵνα σχολιάσῃ αὐτό, ὡς εἶχε καθῆκον.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ι. Τσιτσικλῆ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Φίλοι κ. Συνάδελφοι.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 24ης λήγοντος μηνὸς τῆς παρ' ὑμῶν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Δικαιοσύνη» ἐδημοσιεύθη τὸ διατακτικὸν βουλεύματος τῶν ἐν Λαρίσῃ Πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ παραπέμπομαι μετ' ἄλλου συγκατηγορουμένου εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον καὶ ὅπερ βούλευμα κατόπιν ἀνακοπῆς μας ἐξηφανίσθη δι' ὁμοίου τῶν ἐφετῶν.

Ἐπιθυμῶν ὅπως διεξέλθω τὰ τῆς κατηγορίας μου ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Δικαιοσύνης», ἵνα δι' αὐτῶν ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ παγίς, ἥτις μοὶ εἶχε στηθῇ παρ' ἀνθρώπων ναυαγῶν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, διασωσάντων ἐκ τοῦ ναυαγίου των ὡς λείψανα τὴν κακοήθειαν, τὸ ψεῦδος καὶ τὴν κακεντρέχειαν, καὶ εἰς ἣν παγίδα κατώρθωσαν νὰ παρασύρωσιν ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἐνεργῆσαν καλῇ τῇ πίστει βεβαίως, σᾶς παρακαλῶ, ὅπως μοὶ γνωρίσητε τίς ὁ ἐπιστείλας τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βουλεύματος, ἵνα ἔχω τὸν συζητητὴν τῆς ὑποθέσεώς μου, ἡ ἐξέτασις τῆς ὁποίας θέλει ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πελατεία μου ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὴν κομματικὴν προστασίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἐπ' ἐμὲ τῆς κοινωνίας.

Εὐελπιστῶν, ὅτι θέλω τύχῃ ἀπαντήσεως, διατελῶ ὅλως ὑμέτερος.

Ἐν Λαρίσσῃ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1909

ΙΩΑΝ ΤΣΙΤΣΙΚΛΗΣ
Δικηγόρος

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Θέσις ζητημάτων τοῖς ἐνόρκοις. — Ἀπάτη. — Ἀπαλλοτρίωσις κατεσχημένων.

Ι.—Ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον σοβαρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δυσχερεστέρων καθηκόντων τοῦ Προέδρου τῶν Συνέδρων, καί, ἐν διαφωνίᾳ τῶν μερῶν, ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, περατωθείσης τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας καὶ συζητήσεως, εἶνε ἡ θέσις τῶν ζητημάτων τοῖς ἐνόρκοις. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ ἢ τοιαύτης θέσεως τούτων, ἤρτηται ἀναμφισβητήτως καὶ ἡ ἀκριβὴς ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης, ἧς κατάργησιν ἀποτελοῦσιν οἱ διάφοροι συνδυασμοὶ διαφόρων ἀξιοποίνων πράξεων, ἐκ μέρους κυρίως τῆς κατηγορίας, ὅταν βλέπῃ ἑαυτὴν ἀσθενῆ, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους τῆς ὑπερασπίσεως, ὁσάκις ἀκατάβλητος ἡ κατηγορία παρίσταται. Διὰ τοῦτο καὶ πλεῖστα ζητήματα γεννῶνται καὶ ἀπορίαι περὶ τοῦ ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ τεθῇ ζήτημά τι ὁρῶν ἐπιβαρυντικὴν ἢ ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, ἢ καὶ ἑτέραν ἀξιόποινον πρᾶξιν, διάφορον τῆς τοῦ ἐγκλητηρίου.

Οἱ ἔνορκοι καλοῦνται ν' ἀποφανθῶσι κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος: Ὁ κατηγορούμενος διέπραξεν ὄντως τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορητηρίου ἀποδιδομένην αὐτῷ πρᾶξιν ὑπὸ ταύτας ἢ ἐκείνας τὰς περιστάσεις τὰς ἐν τούτῳ μνημονευομένας; (ἄρθ. 429 Ποιν. Δικ., Γ. Π. Δικ. 337). Ἐνδεχόμενον ὅμως εἶναι κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἢ τῆς μετέπειτα συζητήσεως, ν' ἀναφανῶσι περιστατικά, μὴ ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ περιεχόμενα, καὶ τὰ ὁποῖα δυνατὸν εἴτε νὰ ἐπιβαρύνωσι τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου εἴτε νὰ καθιστῶσι ταύτην ἐλαφροτέραν. Καὶ τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀπαρτίζουσιν ἴδια ἐρωτήματα, ὑποβλητέα τοῖς ἐνόρκοις κατὰ τὸ ἄρθ, 430 Ποιν. Δικ. (Γαλ. Π. Δ. 337-340). Πλὴν ἡ θέσις τῶν τοιούτων ζητημάτων ὑπόκειται καὶ εἰς ἕνα περιορισμόν, μὴ ρητῶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 430 καθοριζόμενον, σαφῶς ὅμως ὑποδεικνυόμενον ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 421, 429-430. Περὶ τὸν περιορισμὸν τοῦτον ὀρχοῦνται ποικιλία ζητημάτων, πληθώρα ἀλληλοσυγκρουομένων ἀποφάσεων τῶν τε Δικαστηρίων τῶν Συνέδρων καὶ τοῦ Ἀρ. Πάγου.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρ. 421, 429—430 Π. Δικ. (338—340 Γ. Π. Δ.) σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ ἔνορκος δύναται νὰ ἐρωτηθῇ οὐ μόνον ἐπὶ τῶν πραγμ τικῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ ἀξιόποινον πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐκείνων τῶν ἐκ τῆς συζητήσεως ἐν γένει προκυψάντων, ἀρκεῖ μόνον ταῦτα νὰ συνδέωνται μετὰ τῶν τῆς κυρίας κατηγορίας, ὄντα ὡρισμένη εἰδικωτέρα περίπτωσις ἢ τροποποίησις τούτων. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ θέσις τοῖς ἐνόρκοις ἐρωτήματος περὶ πράγματος ἀποτελοῦντος νέον ἀδίκημα μὴ ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ ἀναφερόμενον, ὁσάκις ἡ κυρία πρᾶξις οὐκ ἠλλοιώθη κατὰ τὰ ἑαυτῆς συστατικὰ στοιχεῖα, παρέστη ὅμως ἐπ' ἀκροατηρίου ὑπὸ τοὺς χαρακτῆρας ἄλλου, ἰδιωνύμου μέν, ὁμογενοῦς δὲ τῷ ὑπὸ κατηγορίαν ἀδικήματι· ἢ διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν λίαν χαρακτηριστικὴν φράσιν τοῦ Helie «un membre du même corps de delit» (Traité d'instr. Crimin. VIII nº 3632 σελ. 31). Κατὰ ταῦτα δέον τὸ ἀναφανὲν νέον ἀδίκημα νὰ ἔχῃ κοινὰ τὰ συστατικὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ ὑπὸ κατηγορίαν· ἂν δὲ ταῦτα ἀλλήλων ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα ταῦτα διαφέρωσι, τότε δὲν συγχωρεῖται ἡ θέσις τοῦ ζητήματος τούτου, καθ' ὅσον τὸ τοιοῦτον θ' ἀπετέλει μεταβολὴν τῆς κατηγορίας, ἀπαγορευομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 421 Ποιν· Δικ. (Γ. Π. Δ. 276).

Ἐπὶ τούτοις ὅθεν ὀρθῶς ἐπὶ κατηγορίας ἐπὶ φόνῳ τίθεται ζήτημα ἀναιρέσεως, ἐπὶ κλοπῇ ληστείας, ἐπὶ ἐκβιάσει ζήτημα παρανόμου βίας καὶ ἀπειλῆς· ἐπίσης δ' ὀρθῶς ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρ. Πάγου ὡς μεταβολὴ κατηγορίας καὶ ἀνηρέθησαν ὑπὸ τούτου ἀποφάσεις συνέδρων θέσασαι ζητήματα λ. χ, ἀποκρύψεως τοκετοῦ προκειμένης κατηγορίας ἐπὶ παιδοκτονίᾳ (27 τοῦ 1864) ἢ προσβολῆς τιμῆς ἐπὶ κατηγορίας ἐπὶ βιασμῷ (83 τοῦ 1862) ἢ ἀδίκου ἐπιθέσεως ἐπὶ ὁμοίας κατηγορίας (185 τοῦ 1876, 88 τοῦ 1883) ἢ ζήτημα ἀπιστίας ἐπὶ κατηγορίας ἐπὶ ἀντιστάσει (121 τοῦ 1876) ἢ ζήτημα ἀπιστίας ἐπὶ κατηγορίας ἐπὶ ἰδιοποιήσει (15 τοῦ 1871), καθ' ὅσον τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἑνὸς ἀδικήματος εἰσιν ἐντελῶς καὶ οὐσιωδῶς διάφορα καὶ ἀνεξάρτητα τῶν τοῦ ἑτέρου. Τῇ ὀρθοτάτῃ ταύτῃ νομολογίᾳ τοῦ Α.Πάγου, καὶ οἱ συγγραφεῖς πάντες εἰσὶ σύμφωνοι. (πρβ. Κ. Κωνσταντοπούλου: II § 1136, Ν. Σαριπόλου V. § 1301 σελ. 293 καὶ σημ. γ' Κωστῆ: Ἐγχ. § 161 σημ. 5, § 162-Helie: ἐνθ' ἀνωτέρω καὶ ἐπ. Legraverand II σελ. 219-221, Dalloz: τόμ. 28. Jnstr Crim ἀριθ. 2503 καὶ αὐτ. παραπομπὰς καὶ σχετικὰς ἀποφάσεις τοῦ ἀκυρωτικοῦ nº 2505-2509).

ΙΙ. — Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐν συντομίᾳ ἐκτεθέντων, κυρίως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα πότε ὑπάρχει μεταβολὴ τῆς κατηγορίας ἐπὶ θέσεως νέου ζητήματος τοῖς ἐνόρκοις, ἀποτελοῦντος ἰδίαν ἀξιόποινον πρᾶξιν, ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωμεν τὸ ἑξῆς ζήτημα, ὅπερ ἐν τῇ πρακτικῇ, καθ' ὅσον γνωρίζομεν τοὐλάχιστον, δὲν ἐνεφανίσθη.

Προκειμένης κατηγορίας ἐπὶ ἀπάτῃ περὶ τὰ συμβόλαια (396, 397 § 1 Π. Ν.), πραχθείσης διὰ τῆς ἀποκρύψεως τῆς ὑπαρχούσης κατασχέσεως ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ συμβολαίου πωληθέντος ἀκινήτου, δύναται νὰ τεθῇ ζήτημα τοῖς ἐνόρκοις, περὶ τοῦ ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἔνοχος τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 171 προβλεπομένης ἀξιοποίνου πράξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατεσχημένων; Συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσιν ἡ ἀποφατικὴ ἀπάντησις, ὡς γ' ἡμῖν δοκεῖ, εἶνε ἡ ὀρθοτέρα. Ἐὰν τὸ πραγματικὸν γεγονὸς ὅτι ἐπωλήθη κατεσχημένον, τὸ ἀποτελοῦν **τὴν ἱστορικὴν** βάσιν τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπάτης, τὸ ἀπασχολοῦν ἤδη ἡμᾶς, εἶνε τὸ αὐτὸ μὲ τὸ τοῦ ἀδικήματος τοῦ ἄρθρ. 171, δὲν συνάγεται ἐκ τούτου ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα *νόμιμον*, ὅτι δύναται νὰ τεθῇ ὡς ζήτημα καὶ ἡ ὑπὸ ἄρθ. 171 τιμωρουμένη ἀξιόποινος πρᾶξις.

Διότι μέγα χάσμα νομικὸν διαχωρίζει τὰ δύο ταῦτα ἀδικήματα, ὄντα καθαρῶς ἀνεξάρτητα ἀλλήλων, ἰδιώνυμα καὶ *ἑτερογενῆ*. Ἄλλα τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς εἰδικωτέρας μορφῆς τῆς περὶ τὰ συμβόλαια ἀπάτης, καὶ ἄλλα τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατεσχημένων. Δι' ὀλίγων θὰ πειραθῶμεν νὰ ἐκθέσωμεν ταῦτα, ἵνα καταδείξωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων ἡμῶν. *Νομικὴ βάσις* τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπάτης εἶνε ἡ πρὸς βλάβην ἄλλου ἢ πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν ἀπόκρυψις ἢ ἀποσιώπησις ἀληθῶν πραγμάτων ἢ παράστασις ψευδῶν πραγμάτων ὡς ἀληθῶν, ἐξ ἧς ἢ βλάβη τῷ ἀπατωμένῳ ἢ ἰδία τῷ ἀπατεῶνι ὠφέλεια παρέπεται. Ἀπάτην ἐπίσης διαπράττει καὶ ὁ ἐπωφελούμενος τῆς πλάνης εἰς ἣν διατελεῖ ὁ ἀπατώμενος. Ἐπὶ δὲ ἀπάτης περὶ τὰ συμβόλαια προσθετέον καὶ τὸ εἰδικὸν στοιχεῖον, ὅτι δέον αὕτη ν' ἀναφέρηται εἰς τοὺς οὐσιώδεις τοῦ συμβολαίου ὅρους. Ὅπως λοιπὸν κηρυχθῇ τις ἔνοχος τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπάτης, δὲν ἀρκεῖ μόνον ν' ἀποκρύψῃ ἢ ἀποσιωπήσῃ ἀληθῆ πράγματα ἢ νὰ παραστήσῃ ψευδῆ ὡς ἀληθῆ, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ σκοπὸς τοῦ βλάψαι ἄλλον ἢ ἑαυτὸν ὠφελῆσαι, καὶ τέλος νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς οὗτος. [πρβ. Ν. Σκριπόλου: III § 355—356]·

Ἐν τῷ συγκεκριμένῳ δὲ καὶ ἀπασχολοῦντι ἡμᾶς θέματι μόνη ἡ ἀπόκρυψις τῆς κατασχέσεως δὲν ἀρκεῖ ὅπως

ἀπαρτίσῃ ἀξιόποινον ἀπάτην, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμπέσωσι καὶ τὰ δύο ἕτερα στοιχεῖα. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ σημειώσωμεν καὶ τὸ ἑξῆς ἔτι: ἀπάτην ὅπωσδήποτε θ' ἀπετέλει (συντρεχόντων ἐννοεῖται καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων) τὸ γεγονὸς τῆς ἀποκρύψεως τῆς ὑπαρχούσης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου κατασχέσεως, ἀδιαφόρως ἂν τοῦτο ἐπωλεῖτο ἢ ἔπασχεν ἄλλην ἢ καὶ μηδεμίαν μεταβολήν· ἐν ἄλλαις λέξεσιν *ἡ πώλησις τοῦ κατεσχημένου πράγματος* εἶνε ἐντελῶς δευτερεῦον καὶ ἐπουσιῶδες γεγονός, διότι τὸ οὐσιῶδες εἶνε *ἡ ἀπόκρυψις τῆς ὑπαρχούσης κατεσχέσεως*. Ἀπάτην, ἐν παραδείγματι, θ'ἀπετέλει αὕτη, ἂν διὰ τῆς ἀποκρύψεως ἐσκοπεῖτο ἰδία ὠφέλεια συνισταμένη εἰς τὴν ἀπόλαυσιν μεγαλειτέρας πίστεως, ἐξ ἧς μεγάλα κέρδη καρποῦται ὁ ἀπατεὼν καὶ *χωρὶς νὰ πωλήσῃ ἢ μεταβάλῃ τὸ κατεσχημένον ἀκίνητον*. Δεδομένου δ' ὄντος ὅτι πρέπει καὶ τὰ δύο ἕτερα στοιχεῖα (πλὴν τοῦ εἰδικοῦ στοιχείου τοῦ ἄρθ. 397 § 1) νὰ συντρέξωσι, συνάγομεν ὡς ἀναγκαίας προϋποθέσεις τοῦ ἀξιοπίνου τῆς ἀπασχολούσης ἡμᾶς περιπτώσεως, ὅτι δέον ἡ κατάσχεσις καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἐσωτερικὰ οὐσιώδη καὶ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα νὰ εἶναι ἔγκυρος. Διότι ἀκύρου οὔσης τῆς κατασχέσεως οὔτε δύναται ν' ἀποδοθῇ τῷ ἀπατεῶνι σκοπὸς ἀθεμίτου κέρδους ἰδίου ἢ ζημίας ἄλλου, οὔτε δύναται νομικῶς νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἐπετεύχθη ὁ σκοπὸς οὗτος. Ἐξ ἄλλου ἀναλύοντες τὰ νομικὰ στοιχεῖα τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 171 Π. Ν. κολαζομένης ἀξιοποίνου πράξεως, παρατηροῦμεν ἐντελῆ καὶ οὐσιώδη διαφορὰν πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν πρᾶξιν τῆς ἀπάτης. Τὸ ἀδίκημα τοῦ ἄρθ. 171 Π. Ν. στρεφόμενον κατὰ τοῦ προσώπου τῆς Πολιτείας, εἰδικώτερον δὲ τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ δικαστικῆς ἐξουσίας, παρουσιάζει *θεμελιώδη* διαφορὰν πρὸς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπάτης, ὅπερ ἀποτελεῖ προσβολὴν κατὰ τοῦ ἀτόμου ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας [πρβ. Ν. Σαριπόλ. III κεφ. Β' τμ. Ε' § 355, κεφ. Ϛ' τμ. ε' § 719]. Ἔχομεν ἐν ἄλλαις λέξεσι δύο ἀδικήματα, ὧν θεμελιωδῶς διάφορά εἰσι τὰ ἀντικείμενα. Βάσις δὲ νομικὴ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 171 προβλεπομένου ἀδικήματος εἶναι ἡ πώλησις ἢ οἱαδήποτε ἐκ προθέσεως βλάβη κατεσχημένου πράγματος κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, ἀδιαφόρως ἂν τοῦτο ἐπιφέρῃ ζημίαν εἴς τινα ἢ ὠφέλειαν. Διότι οὕτως ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἐπὶ πράγματος ἐφ'οὗ ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ ἐπέβαλε τὰς χεῖρας αὐτῆς δείκνυσιν ἀσέβειαν καὶ ἀπείθειαν εἰς τὰ κελεύσματα τῆς ἀρχῆς, τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ἀξιόποινον καὶ τιμωρητέαν. Δι' ὅ εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἡ ἐπιβληθεῖσα κατάσχεσις εἶναι οὐσιωδῶς ἄκυρος· ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ κατάσχεσις γεγεννημένη κατὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς μόνον νομίμους τύπους, ὅπως τὸ ἀδίκημα τοῦ ἄρθρ. 171 ᾖ τετελεσμένον (Α. Π. 168 τοῦ 1865 Ν. Σαριπ. **III** § 19 σημ. 6') Ἡ θέσις κατὰ ταῦτα ζητήματος τῆς ἐκ τοῦ ἄρθρ. 171 ἀξιοποίνου πράξεως, ὡς προκυψάσης ἐκ τῆς ἀποδ. διαδικασίας καὶ συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης κατηγορίας ἐπὶ ἀπάτῃ, ἀποτελεῖ κατάφωρον μεταβολὴν τῆς κατηγορίας, ἥτις ρητῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 421 (271 Γ. Π. Δικ.) ἀπαγορεύεται. Λέγοντες κατηγορίαν δὲν νοοῦμεν βεβαίως τὰ ξηρὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ἱστορικὴν βάσιν ἑνὸς ἀδικήματος, ἀλλὰ κυριώτερον τὰ νομικὰ στοιχεῖα τὰ συνιστῶντα τὴν κατηγορουμένην ἀξιόποινον πρᾶξιν· ὅταν δὲ ταῦτα θεμελιωδῶς διαφέρωσιν ἀναμφισβητήτως δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ βασίμως ὅτι δὲν ὑπάρχει μεταβολὴ κατηγορίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι συμπίπτει ἐν μέρει ἡ ἱστορικὴ βάσις.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ τὰ ἐναντία κρίνασα ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1908 ἀπόφασις τῶν ἐν Ναυπλίῳ Συνέδρων, καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀορίστῳ καὶ ἀδικαιολογήτῳ σκέψει «... δὲν εἶναι ἄσχετον πρὸς τὴν κατηγορουμένην ὡς ἀνωτέρω πρᾶξιν καὶ ὀρθῶς ἐτέθη τοῦτο καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τούτου, μὴ νομίμως δὲ ὑποστηρίζει τοὐναντίον ἡ ὑπεράσπισις τῶν κατηγορουμένων καὶ ἀπορριπτέαι αἱ κατὰ τῶν ζητημάτων ἀντιρρήσεις αὐτῶν», εἶναι, καθ' ἡμᾶς τοὐλάχιστον, ἐντελῶς ἐσφαλμένη καὶ παρὰ τὸν Νόμον. Βεβαίως θὰ ἦτο τελείως νόμιμος ἡ θέσις τοῦ ζητήματος τούτου, ἂν ἐν τοῖς βουλεύμασι καὶ τῷ κατηγορητηρίῳ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀδικημάτων ὁ δεσμὸς τοῦ ἀριθ. 109 Ποιν. Ν. ἂν τοῦτ' ἔστιν ὁ κατηγορούμενος παρεπέμπετο ἵνα δικασθῇ ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ ἀπαλλοτριώσει κατασχεθέντων πραγμάτων. Διότι προφανῶς πρόκειται περὶ πράξεως προσβαλλούσης πλειοτέρας τῆς μιᾶς διατάξεως τοῦ Ποιν. Νόμου, ἤτοι περὶ συρροῆς ἐγκλημάτων καὶ τῆς εἰδικωτέρας μορφῆς ταύτης, τῆς κατ' ἰδέαν ἢ τυπικῶς ἑτεροειδοῦς συρροῆς ἐγκλημάτων (πρβ. Τ. Ἡλιοπούλου: Περὶ συρροῆς σελ. 27, 38-49). Ἀλλ' ἡ περίπτωσις αὕτη διέλαθε τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ τῶν Ἐφετῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐτέθη καὶ ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ ὅπερ συνηθέστατα εἶναι ἀντιγραφὴ τοῦ βουλεύματος.

Ἀτυχῶς ἀναίρεσις τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως δὲν ἐγένετο, ὥστε ν' ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Διότι ἐκ τῶν δύο κατηγορουμένων, ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὁ μὲν ἀνὴρ ἠθωώθη, ἡ δὲ γυνὴ κηρυχθεῖσα ἔνοχος ὑπὸ τῶν ἐνόρκων τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 171 προβλεπομένης ἀξιοποίνου πράξεως, κατεδικάσθη εἰς τρίμηνον φυλάκισιν, καὶ συμψηφισθείσης εἰς ταύτην καὶ τῆς προφυλακίσεως ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν, μὴ κρατηθεῖσα, ὡς εἰκός, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Ὥστε ἐθεώρησεν αὐτὴν τελείως ἱκανοποιημένην, ἀφ' οὗ ἀπελύθη ἀμέσως, καὶ δικαίως ἠδιαφόρησεν ἂν ὁ νόμος παρέμεινεν ἄνευ ἱκανοποιήσεως. Θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ φρονῶ ***ὅτι ἐπεβάλλετο*** ἐν προκειμένῳ *ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀναίρεσις*, διότι, ἐπαναλαμβάνω, ἡ κακὴ καὶ παρὰ τὸν νόμον θέσις τῶν ζητημάτων τοῖς ἐνόρκοις ἀποτελεῖ οὐ μόνον κατάργησιν τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ καθίστησι, τολμῶ εἰπεῖν, προβληματικὴν τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Ἰανουαρίου 1909

Γ. ΔΙΑΛΑΩΣΗΣ
Δικηγόρος, ἐν Ναυπλίῳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Φειδόμενος τοῦ πολυτίμου χώρου τῆς «Δικαιοσύνης», εἰσέρχομαι ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν γεγονότων.

Πρὸ μηνῶν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς κ. Δ. Ξύδης, ἔχων ἀνάγκην πιστοποιητικοῦ τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Μεσολογγίου, ἐζήτησε τοῦτο παρὰ τοῦ χρέη ὑποθηκοφύλακος ἐκτελοῦντος Εἰρηνοδίκου κ. Α. Λαγγαδᾶ, ὅστις πρὸς ἔκδοσιν αὐτοῦ ἐζήτησε δραχμὰς *πέντε* (ἀριθ. 5). Κατάπληκτος ὁ ἔντιμος ἀξιωματικὸς πρὸ τῆς ἀξιώσεως ταύτης, μάτην διεμαρτυρήθη. Ἀλλ' ἔχων ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ ἐγγράφου, ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἐκβίασιν, μεριμνήσας μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἀποδείξεις τοῦ ἐγκλήματος· παραδοὺς δὲ τὰ ἐπίσημα, δύναταί τις εἰπεῖν, ταῦτα λύτρα εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου, ρητῶς διαταχθέντα νὰ μὴ δώσῃ τὸ ἔγγραφον, ἂν δὲν πληρωθῶσιν αἱ πέντε δραχμαί, ἔσπευσε πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔταξεν ἡ Πολιτεία προστάτην τῶν ἀδικουμένων καὶ διώκτην τῶν ἀδικούντων, τὸν Εἰσαγγελέα, καὶ κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν. Δὲν θέλω νὰ ἐπικρίνω τὴν διαταχθεῖσαν προανάκρισιν, ἂν καὶ νομίζω ὅτι διὰ τοιαύτην πρωτοφανῆ ἐκβίασιν ἔπρεπεν αὐθωρεὶ καὶ κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἀνακριτικῆς ἐργασίας νὰ ἐνεργηθῇ ἀνάκρισις διὰ τακτικοῦ ἀνακριτοῦ καὶ ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας, ἀφοῦ πρόσωπα καὶ πράγματα εἶνε ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν, καὶ νὰ ἔλθῃ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἢ τὸ ἀκροατήριον. Ὅταν ὅμως μετὰ πάροδον ὁλοκλήρων μηνῶν τοιαύτη ἐγκληματικὴ πρᾶξις, τελεσθεῖσα πανηγυρικῶς καὶ βεβαιωθεῖσα παρ' αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Εἰρηνοδικείου, δὲν προσάγεται μέχρι σήμερον ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, ἂν καὶ ἡ προανάκρισις ἐπεραιώθη ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μηνύσεως κατὰ τὴν προσωπικὴν πρὸς ἐμὲ διαβεβαίωσιν τοῦ Ἀντεισαγγελέως κ. Ριγανάκου, ὅταν, ὅπερ καὶ χείριστον, τοιαύτης σοβαρότητος ὑπόθεσις δὲν παρεδόθη μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης πρὸς τὸν νέον Εἰσαγγελέα ἀπὸ 10 περίπου ἡμερῶν ἀναλαβόντα τὰ καθήκοντά του, ἀλλὰ παρὰ πάντα Νόμον φυλάσσεται ἡ δικογραφία παρὰ τοῦ τέως Εἰσαγγελέως κ. Τραπεζουντίου, ἢ τοῦ υἱοῦ του, ὃν διώρισεν ὡς Γραμματέα τῆς Εἰσαγγελίας, καὶ παραμένει εἰσέτι τοιοῦτος, καὶ ὁ κ. Τραπεζούντιος τολμᾷ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ἐκβιασθέντα καὶ παραπονεθέντα ἀξιωματικόν, ὅτι τοιαύτη πρᾶξις δὲν εἶνε οὔτε ἀξιόποινος οὔτε κολάσιμος, τότε νομίζω, ὅτι τὸ ζήτημα, ἐκφεῦγον τῶν ὁρίων τῆς ἐπιεικείας ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, λαμβάνει σοβαροτέραν μορφήν. Τὴν μορφὴν ἀξιοποίνου πράξεως τοῦ Εἰσαγγελέως, κατὰ τῶν Νόμων καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ συμφέροντος, πράξεως καταρριπτούσης τὸ γόητρον τοῦ Εἰσαγγελικοῦ ἀξιώματος, πράξεως ἀφαιρούσης ἐκ τῆς Κοινῆς Γνώμης τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν Δικαστικὴν Ἀρχήν. Θὰ παρακολουθήσω μετὰ προσοχῆς ἀγρύπνου καὶ μέχρι πέρατος τὴν ὑπόθεσιν, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι μεθ' ὅσα δημοσίᾳ καταγγέλω θὰ λάβῃ τὴν νόμιμον πορείαν της διὰ τῆς ἀμέσου ἐπεμβάσεως τῶν ἁρμοδίων πρὸς καθησύχασιν καὶ τῆς ὁλονὲν ἐξεγειρομένης κοινῆς συνειδήσεως.

Τὰς πράξεις ὅμως ταύτας, τὰς ὁποίας θεωρῶ θανάσιμα κατὰ τῆς Δικαιοσύνης τραύματα, καὶ τοὺς ἐργάτας τῶν ὁποίων ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἂν μὴ οἱ ἁρμόδιοι σπεύσωσι ν' ἀπομακρύνωσιν ἐκ Μεσολογγίου, θὰ ζητήσῃ τοῦτο ἐπισήμως καὶ ἐπιμόνως ὁ ἐδῶ νομικὸς κόσμος, γνωστοποιῶ καὶ καταγγέλλω πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ τόσον ἐπιβελημένη ἱκανοποίησις τοῦ Νόμου καὶ τοῦ ἐκβιασθέντος πολίτου θὰ ἐπέλθῃ τάχιστα διὰ τῆς αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν ὑπαιτίων.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 26 Ἰανουρίου 1908

Ἰωάννης Γ. Φαρμάκης
Δικηγόρος

(Σ. Δ.) Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἦτο δυνατὸν μετὰ ὀλιγώτερον δριμυτέρου ὕφους νὰ ἐγράφετο, τ σούτῳ μᾶλλον καθόσον πρόκειται περὶ νομιμοποιηθείσης τρόπον τινὰ ἀδικίας. Δὲν ἐξετάζομεν ἂν ὁ περὶ οὗ πρόκειται Εἰρηνοδίκης — Ὑποθηκοφύλαξ, δικαιούμενος εἰς δραχμὴν μίαν, ἐζήτησε πέντε, ἐνῷ ἄλλοι συνάδελφοί του ζητοῦν δύο ἢ τρεῖς διότι ἡ ἐκβίασις ἢ ἡ καταπίεσις ἢ ὅπως θέλετε ὀνομάσατε τὴν πρᾶξιν, ὑφίσταται πάντοτε. Λαμβάνομεν ὅμως ὑπ' ὄψιν ἀποφάσεις ἀνωτέρων δικαστηρίων, καθ' ἃς πράξεις παρεμφερεῖς πρὸς τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ περιγραφομένην, ἐξηγνίσθησαν χάρις εἰς τὸ...ἔθιμον. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἀξία πάσης ἐξάρσεως ἡ πατρικὴ στοργὴ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, μεριμνήσαντος, κατὰ τὸν γράφοντα, νὰ ἔχῃ παρὰ τὸ πλευρόν του ὡς γραμματέα τὸν ἀγαπητόν του υἱόν... ἐν ᾧ ηὐδόκησε.

Ἀριθ. 1645.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν (27) εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ 1909 ἐννεακοσιοστοῦ ἐννάτου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Γεώργιος Ν. Σκορδιαλὸς τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Στεφ. Μαντζουλίνου πληρεξουσίου τοῦ Ἀντωνίου Μαντζουλίνου, κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ πρώην κάτοικον Καλυβρύτων Ἠλίαν Ροδόπουλον. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 93 τοῦ 1909 ἔτους ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Μετὰ τῆς παρὰ πόδας αὐτοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1909 παραγγελίας μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐχούσης οὕτω. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου, ὅπερ ἁρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ πρώην κάτοικον Καλυβρύτων Ἠλίαν Ροδόπουλον ἔμπορον ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως μοὶ πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον δρ. 460 καὶ 50 ο/ο ἐντόκως πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1907, 2) Δραχ. 495 καὶ 50 ο/ο ἐντόκως πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1907 καὶ 3) Δραχ. 459 καὶ 50 ο/ο ἐντόκως πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1907, δι' ἔξοδα δραχ. 25 διὰ τέλη Δραχ. 11 καὶ δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἐπιταγήν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσίευσιν δραχ. 35, τὰ ἔξοδα πάντα ἐντόκως μέχρις ἐξοφλήσεως, δημοσιεύων ἅμα αὐτὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ «Δικαιοσύνη».

Καὶ εἰς ἔνδειξιν συνετάγη τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν ὑπεγράφη.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς
Κ. Ροΐλὸς

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Γ. Ν. Σκορδιαλὸς

Ἀριθ. 1646.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν (27) εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ 1909 ἐννεακοσιοστοῦ ἐννάτου ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4 1)4 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Γεώργιος Ν. Σκορδιαλός, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Στεφ. Μαντζουλίνου πληρεξουσίου τοῦ Ἀντωνίου Μαντζουλίνου, κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ πρώην κάτοικον Κορίνθου Φώτιον Παπασταθόπουλον, ἔμπορον. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 95 τοῦ 1909 Ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Μετὰ τῆς παρὰ πόδας αὐτοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1909 παραγγελίας, μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐχούσης οὕτω. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου, ὅπερ ἁρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὴν πρώην κάτοικον Κορίνθου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικόν μου Φώτιον Παπασταθόπουλον ἔμπορον ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως μοὶ πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον δρ. τριακοσίας εἴκοσι ὀκτὼ καὶ 50 ο/ο (328.50) ἐντόκως πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου 1906 μέχρις ἐξοφλήσεως δι' ἔξοδα δραχμὰς 25 διὰ τέλη δρ. 11 καὶ δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον ἐπιταγήν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσίευσιν δραχ. 35 τὰ ἔξοδα ἐντόκως μέχρις ἐξοφλήσεως, δημοσιεύσῃ ἅμα αὐτὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ἡ Δικαιοσύνη».

Καὶ εἰς ἔνδειξιν συνετάγη τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν ὑπεγράφη.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς
Κ. Ροΐλὸς

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Γ. Ν. Σκορδιαλὸς

Ἀριθ. 1647.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν (27) εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ 1909 ἐννεακοσιοστοῦ ἐννάτου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4 1)2 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Γεώργιος Ν. Σκορδιαλός, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Στεφ. Μαντζουλίνου πληρεξουσίου τοῦ Ἀντωνίου Μαντζουλίνου, κατοίκου Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρω-

ΗΛΙΑ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ
Ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου

ΕΙΔΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Εἰς τεῦχος ἐκ σελ. 78 ἐδημοσιεύθησαν μελέται τοῦ πλήρους μέλλοντος συγγραφέως καὶ ὑφηγητοῦ, ὑπὸ τοὺς τίτλους: «Συγχώνευσις Ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου. Λόγος ἐναρκτήριος ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ. Χρόνος τῶν γενεθλίων τῆς Ἀστικῆς ἀγωγῆς, κατὰ τὸν νόμον περὶ σημάτων. Ἡ συναλλαγματικὴ ὡς τίτλος ἐκτελεστός».

ΔΙΚΟΓΡΑΦΑ

ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τἀνάπαλιν μεταφράζονται καὶ ἀντιγράφονται ἀντὶ δραχ. 3 τὴν σελίδα (χαρτοσήμου) εἰς τὸ γραφεῖον ἀντιγράφων διὰ γραφομηχανῶν, πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ἀριθ. 10.

Πληρεξούσια *ξένα μεταφράζονται ὡσαύτως.*

Ζητεῖται «***Ναυτικὸν Δίκαιον***» τοῦ Arth. Desjardins, εἰς καλὴν τιμήν.
Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Τύποις Π. Α. Πετράκου